

Kaija Koo, Tulisit Edes K

kun poika j pimen
ja katsoo tyttns kuvaa
sielunsa silmilln
ei sille tunteelle nime
hlle ole opetettukaan
ei se silti suostu lhtemn
On ollut aikoja jolloin ei
hn joutunut miettimn
mik pelottaa kun kirje lennht
ja siit hn lukea saa
;Tulisit edes kymn jo
tule, viivy edes thdenlento
tulisit edes kymn jo
Kvisit siis tulemaan jo
tule, aukaise minun kukinto
pyydn sua siis tulemaan jo;
iti pojan matkaan laitto
is vierest sest
me pidetn sinun puolta
Terlehtens taittoi
sanat alkoi elmn
et sitten tuottaisi huolta
He tekivt sen mink voivat
kaiken toivat pytn
miten tyttn niin paljon hn kaipaakaan
vaikkei sit tied itsekn
;Tulisit edes kymn jo
tule, viivy edes thdenlento
tulisit edes kymn jo
Kvisit siis tulemaan jo
tule, aukaise minun kukinto
pyydn sua siis tulemaan jo;
Kun elm on kauneinta
miksi elmlt suojellaan
se kest kun tuulee
ja lunta kaikkein valkeinta
vain unien valtakuntaan
leijailee hiljalleen
Hn tytn kutsuun vastaa
ja varovaisia askeliaan
hn ottaa vaikka hnt horjuttaa
mutta askeleet
ovat hnen uniaan
Hn tulisi kymn jo
ja viipyisi yli thdenlennon
ja hn tulisi kymn jo
Hn on valmis tulemaan jo
ja aukaisemaan kukinnon
tulisit siis vastaan jo